

anvende det besparede til andre og bedre Formaal end de her nævnte.

Jeg vil foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg, for at vi kan faa en Forhandling med Ministeren. En saadan Udvalgsbehandling kan blive kortvarig, saaledes som Venstres ærede Ordfører (J. A. Hansen) ønskede, at den skulde være.

Parkov: Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (L. Rasmussen) i hans Betragtninger over, hvad der eventuelt kunde spares paa Militærbudgetterne, Betragtninger, som formentlig for største Delen hører hjemme under Forhandlingerne i Finansudvalget, men vende tilbage til det foreliggende Forslag og de Forhold, som det berører. Jeg kan dog ikke undlade at gøre en Indsigelse imod den Udtalelse af det ærede Medlem, at den Hærlov, vi har, er ubrugelig. Det er den efter min Mening ingeniende. Naar vi har taget op til Overvejelse en ny Hærordning, er det navnlig af Hensyn til det, som er et Ønske hos os, og som vel tør siges at være et Ønske hele Verden over, at man skulde kunne komme til en Indskrænkning af Udgifterne til militære Formaal. Hvis ikke dette Hensyn havde eksisteret, tror jeg ikke, man havde været saa ivrig, som man er nu, efter at foretage en Revision af vor Forsvarsordning. Jeg tror derfor, det er ganske uberegtiget at omtale den nuværende Hærordning som ubrugelig.

Det, der er foreslaaet her, er, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (J. A. Hansen) udtalte, i nøje Overensstemmelse med de Bestemmelser, Rigsdagen tidligere har truffet baade med Hensyn til Forholdene vedrørende en Militærstyrke i Sønderjylland og med Hensyn til Indskrænkningen af Indkaldelserne. Saa vidt mig bekendt er det fremdeles et Ønske — og jeg tør vel sige et stærkt Ønske — hos den sønderjydske Befolkning, i alt Fald hos den overvejende Del af den, at have en Militærstyrke dernede, og det har tidligere fra den Side været hævdet, at naar man skulde have en Militærstyrke, saa var det ikke tilstrækkeligt at lade Rekrutuddannelsen foregaa dernede, det maatte være en Styrke, hvis Uddannelse var afsluttet. I øvrigt erkender jeg Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen sagde, at hvis man undlader Indkaldelser som Følge af, at man tilsiger det Mandskab, der gaar ned at forrette Tjeneste i Sønderjylland, at de skal slippe for senere Indkaldelse, vil naturligvis Uddannelsen i hver Afdeling lide der-

under, saa det er en Fremgangsmaade, man kun kan anvende en begrænset Tid. Men, som det er sagt af de to ærede foregaaende Talere, venter vi jo alle, at vi i Løbet af en overskuelig Fremtid skal komme til Forstaaelse om, hvordan den nye Forsvarsordning, som skal tjene vort Land til Sikkerhed, skal være, og under de Omstændigheder synes jeg ikke, man behøver at nære saa stor Betænkkelighed ved, at Indkaldelserne bortfalder indtil videre.

Det forekommer mig, at det, man byder det Mandskab, der skal forrette Tjeneste, og som jo skal tilhøre Aargangen 1919 eller yngre Aargange, for disse to Maaneders Tjeneste, ogsaa maa siges at være passende. Man byder dem foruden den almindelige Lønning 65 Øre om Dagen og giver dem fritagelse for Indkaldelser til fortsat Øvelse. Jeg skulde tro, at i Tider som dem, vi nu lever i, er der ikke saa faa, der maaske endda ønsker at tage denne Tjeneste, og hvis det derfor skulde komme paa tværs af nogle, saa de bliver fortrædiget i deres Erhverv, tvivler jeg ikke om, at de blandt deres Kammerater af de nævnte Aargange vil kunne finde andre, som mod et Vederlag, de afgør privat mellem sig, kunde gaa ned og tage den Tjeneste. Jeg tror ikke, det vil være nogen stor Ulempe, og jeg tror, det for adskillige kan være et Gode at vide sig sikret mod økonomiske Vanskeligheder i den Tid, de er inde i Tjenesten.

Der er stillet Forslag om, at Sagen gøres til Genstand for Behandling i et Udvalg, og det skal vi selvfølgelig ikke have det allermindste imod. Men som det ogsaa allerede er sagt — og det er for saa vidt ogsaa lovet —, vil en saadan Udvalgsbehandling kunne blive kort, og jeg vilde tro, at det er ogsaa et Hensyn, vi skylder dem, der skal indkaldes, at gøre denne Udvalgsbehandling saa kort som muligt, for at de kan faa Tid til at arrangere sig, hvis de ønsker at sende andre i deres Sted, eller i alt Fald paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt kan faa at vide, at nu gælder det dem.

Med Hensyn til § 2, Indskrænkningen af Indkaldelserne, skal jeg henholde mig til de Bemærkninger, som tidligere af mig er fremsat i lignende Anledning. Der kunde billigtvis ikke være Tale om i det lange Løb at fortsætte med dette. Men naar vi alle vil bestræbe os for at komme til en Afgørelse om den fremtidige Forsvarsordning, og vi kan vente en saadan Afgørelse i en nær Fremtid, saa ser jeg ikke, der er nogen Grund til at modsætte sig en Indskrænkning af Indkaldelserne